

In elke editie van ons magazine stellen we deze vraag aan een collega binnen of buiten onze organisatie. Deze keer Samira Bouchibti, directeur VIP Academy en strategisch beleidsadviseur op het gebied van onder andere burgerschap en onderwijs.

‘Leerkrachten verdienen veel meer erkenning en waardering’

TEKST: SUSANNE REISS
FOTOGRAFIE: BART VAN VLIET

Samira Bouchibti

is directeur van de VIP Academy. In 2018 schreef ze het handboek ‘Waarom zijn wij Nederlander?’ in opdracht van de gemeente Den Haag. Daarnaast is Samira strategisch beleidsadviseur op onderwerpen als burgerschap en onderwijs, dagvoorzitter, moderator en spreker.

Samira: ‘Meer dan ooit besef ik hoe belangrijk een leerkracht voor een kind is. Ik heb een dochter van 6 jaar. Ik zag haar snel veranderen toen ze voor het eerst naar school ging. Ze vond zichzelf plotseling wijs en groot. Ze leerde er vriendjes maken, kwam met nieuwe woorden thuis. Wat was ze trots dat ze een échte juf had. En ik kreeg er als moeder een serieuze concurrent bij. Mijn dochter heeft mijn kijk op het onderwijs enorm veranderd.

Leerkrachten verdienen veel meer erkenning en waardering. Ze voeden onze kinderen mede op. Leggen de basis voor kinderen die in onze samenleving hun weg moeten vinden. Ik zou graag zien dat leraren meer aandacht en ondersteuning krijgen. Ik maak me zorgen om de tweedeling in onze samenleving, en de groeiende polarisatie. Als je de cijfers uit de ‘Staat van het Onderwijs’ ziet, verbaas ik mij dat er zo

weinig verbazing gonst. De uitval van leerkrachten in zwakke wijken, de problematiek waar zij mee te maken krijgen, de kwaliteit van het onderwijs. We zien toch dat hier aandacht voor nodig is? Naar mijn idee zou er een nationaal debat over gevoerd moeten worden. Hoe lossen we de problemen samen op?

Leerkrachten hebben een enorme invloed op kinderen, in wat ze doen, wie ze zijn en wat ze laten zien. We zouden hen veel meer kunnen ondersteunen met programma’s om kinderen sociaal maatschappelijk sterker te maken. De ontmoeting en dialoog met elkaar aangaan om polarisatie tegen te gaan. Kinderen een eigen identiteit laten vormen en een kritische houding aanleren. In mijn gastlessen zet ik kinderen graag op het verkeerde been en dan zie ik hun hoofden knarsen en kraken. Dan zeg ik dat je het met iemand oneens kan zijn, bijvoorbeeld met Geert Wilders, maar dat het wél een hele aardige man kan zijn. Of ik laat hen nadenken over vrijheid. Dan concluderen we dat het heel fijn is om vrij te zijn, en te doen wat je wilt. Maar betekent vrijheid dan ook dat je vrij bent om homoseksueel te zijn? Ik laat hen nadenken over hoe we samen Nederland zijn. Wat gemeenschappelijke factoren zijn, en niet zozeer wat verschillen zijn. En dat je niet persé van bloemkool hoeft te houden om je Nederlander te voelen.

Mijn toekomstdroom is dat het niet uitmaakt waar je wordt geboren. Elk kind heeft gelijke rechten. De leeftijdsgenoten van mijn dochter hebben net zo veel recht op goed onderwijs als zij. Ik weet zeker dat zich dat later terugbetaalt. Laat de leerkrachten maar in protest komen op het Malieveld. Als moeder van een schoolgaand kind, steun ik hen volledig.’